

12 кл. Опікун Роман Дубенко 02-08-2020

Мова/Грамматика	Юля Щиглик
Читати	
Писати	Виконати завдання (копія додана нижче)
Література	Ірина Кінах
Читати	
Писати	Дати відповіді на питання письмово: 1. Що знаєте про козацькі літописи, думи. Подайте характеристику, провідні ідеї, приблизні роки написання, автори. 2. Боровиковський, Гребінка, Глібов – байкарі 19 ст. Що знаєте про їхню алегоричну творчість? Які причини, що вони вдалися до такої форми літературної творчості. Принести лектури, хто ще не здав.
Історія	Роман Дубенко
Читати	Продовжуємо перегляд матуральних білетів(#10,11,12)
Писати	Пригадка: письмові праці здати до 21 березня,2020
Географія	Тетяна Тетерева
Читати	Білет № 1 № 15 повторювати!
Писати	Написати: 1. Положення етнографічної й політичної території України в Європі, у світі. 2. Промисловість України. Основні галузі їх розміщення і значення.
Культура	Марія Камінська
Читати	
Писати	Матуральні питання

Вправа. Прочитати текст. Знайти і підкреслити в тексті прикметники.

Легенда про барвінок

Жили колись давно чоловік з дружиною у любові і злагоді. А найбільшою потіхою для них був їхній синочок на ім'я Бар. У скорому часі виріс він гарним парубком. Багато дівчат мали собі на думці віддатися за нього. Сохло серце за Баром у однієї дівчини, котра мала за маму відьму. Посватався Бар до іншої, котра називалась Вінка. Ніяка ворожба відьми не могла розбити того кохання.

І ось прийшов день весілля. Щасливі молодята стояли на воротах для батьківського благословення і чекали тієї хвили, щоб піти до святої церкви до шлюбу.

Аж тут казна-звідки ворожка зі своєю дочкою. Ворожка стала перед молодими, проголосила своє прокляття і окропила їх чорним смердючим настоем якогось зілля. За хвилю на місці, де стояли Бар і Вінка, вже нікого не було. Кинулися люди до ворожки, а вона махнула руками і злетіла чорною вороною. Кинулися до її дочки, а та злетіла до хмар сірою галкою. Впала матінка Барова на те місце, де стояв її син, і скропила землю слізьми. І сталося диво: на очах у всіх із землі проросло зелене зілля, уквітчане дрібненьким блакитним цвітом...

А назвали його Барвінком. І тягнеться він до хат, до батьківських могил. Кожна дівчина влітає його у свій весільний вінок.